

Sygn. akt IV CSK 686/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa [...] Przedsiębiorstwa [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

przeciwko B. Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 3 lipca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego koszty postępowania w kwocie 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną strony powodowej – [...] Przedsiębiorstwa [...] sp. z o.o. w O. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 3 lipca 2013 r. zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania strona powodowa oparła na istnieniu potrzeby wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Powołanie się na tę przesłankę wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne kontrowersje, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź też jego niejednolita interpretacja prowadzi do wydawania przez sądy odmiennych rozstrzygnięć w sprawach o identycznym lub zbliżonym stanie faktycznym. Należy jednak przytoczyć przykłady takich orzeczeń i wykazać istniejące między nimi rozbieżności (por. postanowienia SN: z dnia 24 października 2012, I PK 144/12, niepubl., z dnia

13 czerwca 2008 roku, III CSK 104/08, niepubl., z dnia 28 marca 2007 roku, II CSK 84/07, niepubl., z dnia 12 grudnia 2008 roku, II PK 220/08, niepubl.). Skarżącego obarcza przy tym ciężar przedstawienia wyodrębnionej i pogłębionej argumentacji prawnej, wyszczególniającej dostrzegane przez stronę poważne wątpliwości interpretacyjne (por. postanowienia SN: z dnia 8 lipca 2009 roku, I CSK 111/09, niepubl. i z dnia 12 grudnia 2008 roku, II PK 220/08, niepubl.).

W ocenie skarżącej w sprawie niniejszej istnieje potrzeba dokonania wykładni art. 65 § 1 i 2 k.c. Tymczasem wykładnia tego przepisu nie budzi wątpliwości w świetle ustalonego orzecznictwa i doktryny, tak więc kolejna wypowiedź Sądu Najwyższego nie jest konieczna (por. przykładowo orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 21 listopada 1997 r., I CKN 825/97, OSNC 1998/5/81, z dnia 15 kwietnia 2003 r., V CK 9/02, niepubl, z dnia 22 czerwca 2006 r., V CSK 70/06, OSNC 2007, nr 4, poz. 59, z dnia 2 grudnia 2011 r., III CSK 55/11, niepubl., z dnia 29 czerwca 1995 r., III CZP 66/95, OSNC 1995, nr 12, poz. 168, z dnia 29 stycznia 2002 r., V CKN 679/00, niepubl. z dnia 8 października 2004 r., V CK 670/03, OSNC 2005, nr 9, poz. 162). Skarżąca natomiast nie zamieściła w skardze wyodrębnionego wyводу prawnego wskazującego na przesłankę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 punkt 4 k.p.c. (por. postanowienia SN: z dnia 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, niepubl., z dnia 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, niepubl., z dnia 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08, niepubl.).

Powyższe skutkowało odmową przyjęcia skargi do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego, który wniósł odpowiedź na skargę kasacyjną, orzeczono na podstawie art. 98 i art. 99 w związku z art. 108 w związku z art. 398²¹ k.p.c.